A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2011. február 3.*

A T-3/09. sz. ügyben,

az **Olasz Köztársaság** (képviseli: P. Gentili avvocato dello Stato)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: E. Righini, C. Urraca Caviedes és V. Di Bucci, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az Olaszország által a hajógyártásra vonatkozó határozott idejű védintézkedésekről szóló N 59/04 támogatási program módosítása révén végrehajtani kívánt C 20/08 (ex N 62/08) állami támogatásról szóló, 2008. október 21-i 2010/38/EK bizottsági határozat (HL 2010. L 17., 50. o.) megsemmisítése iránti kérelme tárgyában,

* Az eljárás nyelve: olasz.

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: M. E. Martins Ribeiro elnök, S. Papasavvas és N. Wahl (előadó) bírák,

hivatalvezető: N. Rosner tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. június 16-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

1 Az [EK 88. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. kötet, 1. fejezet, 339. o.) 1. cikke így rendelkezik:

„E rendelet alkalmazásában:

[…]

b) »létező támogatás«:

i) […] minden támogatás, amely a Szerződésnek az érintett tagállamokban történő hatálybalépését megelőzően már létezett, vagyis az olyan támogatási programok és egyedi támogatások, amelyeket a Szerződés hatálybalépése előtt vezettek be, és azt követően is alkalmazhatók;

ii) engedélyezett támogatás, azaz olyan támogatási programok és egyedi támogatások, amelyeket a Bizottság vagy a Tanács engedélyezett;

[…]

v) olyan támogatás, amelyet létező támogatásnak kell tekinteni, mert megállapítható, hogy a hatálybalépése idején nem minősült támogatásnak, és ezt követően – a közös piac fejlődésének eredményeként és anélkül, hogy a tagállam módosította volna – vált támogatássá. Egyes intézkedéseknek egy tevékenység közösségi jog általi liberalizálását követő támogatássá válása során az ilyen intézkedések a liberalizációra megállapított időpontot követően már nem minősülnek támogatásnak [helyesen: létező támogatásnak];

c) »új támogatás«: olyan támogatás, azaz támogatási program és egyedi támogatás, amely nem létező támogatás, beleértve a létező támogatások módosítását is;

[…]”

2 A 659/1999 rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 794/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 140., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 4. kötet, 3. o.) 4. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„A 659/1999 rendelet 1. cikkének c) pontja alkalmazásában létező támogatás módosítása alatt – a tisztán formai vagy adminisztratív jellegű módosítások kivételével – minden olyan változtatás értendő, amely nem befolyásolhatja a támogatási intézkedésnek a közös piaccal való összeegyeztethetőségének értékelését. A létező támogatási program eredeti költségvetésének legfeljebb 20%-os emelése azonban nem tekinthető a fennálló támogatási program módosításának."

3 A Tanács az EK 87. cikk (3) bekezdésének e) pontja alapján 2002. június 27-én elfogadta a hajógyártásra vonatkozó határozott idejű védintézkedések bevezetéséről szóló 1177/2002/EK rendeletet (HL L 172., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 485. o.). Az említett rendelet ilyen védintézkedést engedélyezett azon közösségi hajógyárak támogatása érdekében, amelyeket a koreai hajógyárak által folytatott tisztességtelen verseny következtében súlyos kár ért (a rendelet (3) preambulumbekezdése). Ugyanezen rendelet 2. cikkének (2) és (3) bekezdése kimondta, hogy a hajóépítésre vonatkozó bizonyos szerződések támogatására szolgáló közvetlen támogatások akkor tekinthetők a közös piaccal összeegyeztethetőnek, ha e támogatások nem haladják meg a szerződési érték 6%-át, valamint, ha a szóban forgó piaci szegmenst a Koreában folytatott tisztességtelen verseny következtében súlyos kár érte.

4 Az 1177/2002 rendelet 3. cikke attól tette függővé a támogatás nyújtását, hogy azt az EK 88. cikknek megfelelően be kellett jelenteni a Bizottságnak, amelynek azt meg kellett vizsgálnia, és arról a 659/1999 rendelet szerint határozatot kellett hoznia.

5 Az 1177/2002 rendelet 2. cikkének (4) bekezdése, valamint e rendelet 4. és 5. cikke így rendelkezik:

„*2. cikk*

[…]

(4) Ez a rendelet nem alkalmazható olyan hajókra, amelyeket a végleges szerződés aláírásának napjától számított három éven túl szállítanak le. A Bizottság azonban e hároméves szállítási határidő meghosszabbítását engedélyezheti, ha az érintett egyedi hajógyártási projekt műszaki összetettsége, illetve a rendkívüli, előre nem látható és a társaságtól független körülmények következtében a hajógyár munkaprogramjában bekövetkező váratlan, súlyos és igazolható zavarból származó késedelem ezt igazolja.

[…]

4. cikk

Ezt a rendeletet az annak hatálybalépésétől kezdődően a hatályvesztéséig aláírt végleges szerződésekre kell alkalmazni, kivéve azokat a végleges szerződéseket, amelyeket azt követően írtak alá, hogy a Bizottság – a Kereskedelmi Világszervezet vitarendezési szabályokról és eljárásokról szóló egyetértési megállapodásával összhangban konzultációkat kérve Koreával – az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzétette a vitarendezési eljárások Koreával szembeni megkezdését, és kivéve azokat a végleges szerződéseket, amelyeket legalább egy hónappal azt követően írnak alá, hogy a Bizottság közzéteszi az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában,* hogy a jogvita rendezését szolgáló eljárások megoldódtak, vagy azokat felfüggesztették azon az alapon, hogy Közösség úgy ítéli meg, hogy a megegyezés szerinti jegyzőkönyvet ténylegesen végrehajtották.

5. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba, és 2004. március 31-én hatályát veszti.

[…]”

6 Az 1177/2002 rendelet módosításáról szóló, 2004. március 11-i 502/2004/EK tanácsi rendelet (HL L 81., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 34. kötet, 33. o.) az 1177/2002 rendelet hatályvesztésének az e rendelet 5. cikkében meghatározott időpontját 2005. március 31-ére halasztotta.

A jogvita előzményei

7 Az Olasz Köztársaság 2004. január 15-én támogatási programot jelentett be, amelylyel az 1177/2002 rendeletet a 2003. december 24-i legge nº 350 su disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2004) (az éves és többéves állami költségvetés megállapítására vonatkozó rendelkezésekről szóló 350. sz. törvény [a 2004. évi pénzügyi törvény]) (a GURI 2003. december 27-i 299. számának rendes melléklete; a továbbiakban: a 350/2003. sz. törvény) 4. cikkének (153) bekezdése révén szándékozott alkalmazni, amely az alábbiak szerint rendelkezett:

„Az [1177/2002] rendelet alkalmazásának lehetővé tétele érdekében a 2004. évre 10 millió eurót kell elkülöníteni. A támogatás nyújtásának szabályait az infrastruktúráért és a közlekedésért felelős miniszter rendeletben határozza meg. A jelen bekezdésben foglalt rendelkezések alkalmazása az [EK] 88. cikk (3) bekezdésének megfelelően a [Bizottság] előzetes jóváhagyásától függ.”

8 A támogatás nyújtásának szabályait a decreto ministeriale (ministro delle infrastrutture e dei trasporti), Attuazione del regolamento (CE) n. 1177/2002 del 27 giugno 2002 del Consiglio, relativo ad un meccanismo difensivo temporaneo per la costruzione navale (az infrastruktúráért és a közlekedését felelős miniszternek az 1177/2002 rendelet alkalmazására vonatkozó szabályokról szóló rendelete; a GURI 2004. április 21-i 93. száma; a továbbiakban: a 2004. február 2-i miniszteri rendelet) állapította meg.

9 A Bizottság a hajógyártásra vonatkozó határozott idejű védintézkedésekről szóló N 59/2004. sz. támogatási programról szóló, C (2004) 1807. szám alatt közölt 2004. május 19-i határozatában (a továbbiakban: 2004. évi jóváhagyó határozat) jóváhagyta a bejelentett támogatási programot, megállapítva, hogy e program összhangban van az 1177/2002 rendeletben foglalt rendelkezésekkel, valamint összeegyeztethető a közös piaccal (a továbbiakban: 2004. évi támogatási program).

10 Mivel az Olasz Köztársaság úgy ítélte meg, hogy a 10 millió euró összegű kezdeti juttatás nem elegendő ahhoz, hogy abból az 502/2004 rendelettel módosított 1177/2002 rendelet hatályvesztése előtt benyújtott valamennyi kérelemnek eleget lehessen tenni, 2008. február 1-jén bejelentette a Bizottságnak azt a szándékát, hogy a 2007. december 24-i legge nº 244 su disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2008) (az éves és többéves állami költségvetés megállapítására vonatkozó rendelkezésekről szóló 244. sz. törvény [a 2008. évi pénzügyi törvény]) (a GURI 2007. december 28-i 300. számának rendes melléklete) 2. cikkének (206) bekezdése révén további 10 millió eurót szándékozik elkülöníteni a 2004. évi támogatási programra biztosított költségvetéshez (a továbbiakban: bejelentett intézkedés).

11 A Bizottság 2008. április 30-i levelében tájékoztatta az Olasz Köztársaságot azon határozatáról, hogy a bejelentett intézkedéssel kapcsolatban az Olasz Köztársaság vonatkozásában megindítja az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást. Az eljárás megindításáról szóló határozatot ezenkívül közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (HL 2008. C 140., 20. o.). A Bizottság e határozatban felhívta az érdekelt feleket, hogy a közzététel időpontjától számított egy hónapon belül tegyék meg észrevételeiket.

12 A Bizottság 2008. október 21-én elfogadta az Olaszország által a hajógyártásra vonatkozó határozott idejű védintézkedésekről szóló N 59/04 támogatási program módosítása révén végrehajtani kívánt C 20/08 (ex N 62/08) állami támogatásról szóló 2010/38/EK határozatot (HL 2010. L 17., 50. o.) (a továbbiakban: megtámadott határozat), amelynek 1. cikke így rendelkezik:

„Az Olaszország által a hajógyártásra vonatkozó határozott idejű védintézkedésekről szóló N59/04 támogatási program módosítása révén – amely magában foglalja a [2004. évi támogatási program] költségvetésének 10 millió [euróval] történő megemelését – végrehajtani kívánt állami támogatás a közös piaccal nem összeegyeztethető.

Következésképpen a Bizottság az intézkedés végrehajtását nem engedélyezi."

13 A Bizottság a megtámadott határozatban úgy ítélte meg, hogy a bejelentett intézkedés a 659/1999 rendelet 1. cikkének c) pontja, valamint a 794/2004 rendelet 4. cikke értelmében vett új támogatást képezett, e támogatást pedig nem lehetett a közös piaccal összeegyeztethetőnek tekinteni, hiszen az 1177/2002 rendelet már nem volt hatályban, vagyis nem szolgálhatott a bejelentett intézkedés mérlegelésének jogi alapjaként. A Bizottság azt is megállapította, hogy az említett intézkedést a hajógyártáshoz nyújtott állami támogatás keretszabálya (HL 2003. C 317., 11. o.) alapján nem lehetett a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítani, továbbá az az állami támogatásokra irányadó bármely más rendelkezés alapján sem bizonyult a közös piaccal összeegyeztethetőnek.

14 A Bizottság ezenkívül megállapította, hogy az 1177/2002 rendelet hatálybalépését követően a Koreai Köztársaság a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) vitarendező testülete elé utalta azon kérdés eldöntését, hogy az említett rendelet a WTO szabályaira tekintettel jogszerű-e. A vitarendező testület által létrehozott szakértői csoport 2005. április 22-én jelentést tett közzé, amelyben megállapította, hogy az 1177/2002 rendelet, valamint az e rendelet alkalmazására irányuló, a vitarendező testület előtti eljárásnak a Koreai Köztársaság általi megindítása idején fennálló különböző nemzeti rendszerek sértették a WTO bizonyos szabályait. A vitarendező testület 2005. június 20-án elfogadta a szakértői csoport jelentését, amely azt javasolta a Közösségnek, hogy az 1177/2002 rendeletet, valamint az annak alkalmazására irányuló nemzeti rendszereket hozza összhangba a WTO keretében kötött megállapodások értelmében rá háruló kötelezettségekkel.

Az eljárás és a felek kérelmei

15 A Törvényszék Hivatalához 2009. január 2-án benyújtott keresetlevéllel az Olasz Köztársaság előterjesztette a jelen keresetet.

16 Az Olasz Köztársaság azt kéri, hogy a Törvényszék semmisítse meg a megtámadott határozatot.

17 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– az Olasz Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

18 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (nyolcadik tanács) úgy döntött, hogy megnyitja a szóbeli szakaszt, és a Törvényszék eljárási szabályzatának 64. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében felhívta a feleket, hogy nyilatkozzanak azon lehetőséggel kapcsolatban, hogy a Törvényszék a jelen ügyet a T-584/08. sz. üggyel egyesítse, amelyben a Cantiere Navale De Poli SpA társaság ugyanilyen tárgyú keresetet terjesztett elő. A nyolcadik tanács elnöke a felek észrevételeinek kézhezvételét követően – a felek az egyesítést nem ellenezték –, 2010. június 2-án meghozott végzésével az ügyeket a szóbeli szakasz lefolytatása céljából az eljárási szabályzat 50. cikke alapján egyesítette.

19 A Törvényszék a 2010. június 16-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és a tárgyaláson a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszait.

A jogkérdésről

20 Keresetének alátámasztása érdekében az Olasz Köztársaság hét jogalapra hivatkozik, amelyeket a következőkre alapít: arra, hogy a Bizottság a bejelentett intézkedést tévesen minősítette új támogatásnak; az 1177/2002 rendelet megsértésére; az EK 87. cikk és az EK 88. cikk megsértésére; a bizalomvédelem és az egyenlő bánásmód elvének megsértésére; a kontradiktórius eljárás elvének megsértésére; a bejelentett intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségének mérlegelése során a WTO szabályainak figyelembevételére, valamint arra, hogy a megtámadott határozat a Bizottság által 2005. július 20-án a WTO-hoz intézett közleményen (a továbbiakban: a WTO-hoz intézett közlemény) alapul.

Az első, arra alapított jogalapról, hogy a Bizottság a bejelentett intézkedést tévesen minősítette új támogatásnak

A felek érvei

21 Az Olasz Köztársaság emlékeztet arra, hogy az 1177/2002 rendelet nem tartalmazott semmilyen felső értékhatárt arra vonatkozóan, hogy az egyes tagállamok az 1177/2002 rendelet alapján összesen milyen összegű állami támogatást nyújthatnak. Ugyanígy a 2004. évi támogatási program abban a formájában, ahogyan azt a Bizottságnak bejelentették és a Bizottság jóváhagyta, nem jelölte meg, és nem is korlátozta azt a teljes összeget, amelyet a hajógyáraknak nyújtott támogatás céljára kellett rendelni. A 2004. évi támogatási programban foglalt egyetlen pénzügyi korlátozás az volt, amelyet az 1177/2002 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése állapít meg, vagyis amely szerint a támogatás „a támogatás előtti szerződési érték legfeljebb 6%-áig engedélyezhető".

22 Más szavakkal, az Olasz Köztársaságnak a 350/2003. sz. törvény 4. cikke (153) bekezdésében, valamint a 2004. február 2-i miniszteri rendeletben előírt kötelezettségvállalása az esetleges támogatások összesített összegét illetően korlátlan volt. A 2004. évi támogatási programnak ugyanis eleve az volt a lényege, hogy a támogatások teljes összegét nem lehetett előre meghatározni, mivel az azoknak a szerződéseknek a számától és értékétől függött, amelyeket az 502/2004 rendelettel módosított 1177/2002 rendelet szerinti időszakban a Koreában gyakorolt tisztességtelen verseny következtében kedvezőtlen hatások értek.

23 A 350/2003. sz. törvény 4. cikke (153) bekezdésében meghatározott 10 millió euró kezdeti összeg csupán olyan egyszerű költségvetési juttatást képezett, amelynek a 2004. év vonatkozásában tisztán jelzésértéke volt, és amelynek semmilyen hatása nem volt az Olasz Köztársaság azon kötelezettségvállalásának és jogi kötelezettségeinek mértékére, amelyeket a tisztességtelen koreai versennyel szembesülő olasz hajógyárakkal szemben vállalt. Másfelől a 2004. évi támogatási program közös piaccal való összeegyeztethetőségének mérlegelését kizárólag a 2004. február 2-i miniszteri rendeletben foglalt rendelkezésekre kellett volna alapítani, amely rendelet az 1177/2002 rendelethez hasonlóan nem tartalmazott semmilyen pénzügyi korlátozást. A Bizottság ugyanis a 2004. évi jóváhagyó határozat elfogadásával nem tulajdonított semmilyen jelentőséget a 10 millió euró pénzügyi juttatásnak.

24 Következésképpen a közkiadás végleges és teljes összege nem képezte részét azon támogatási program szerkezetének, amelyet az Olasz Köztársaság 2004-ben bejelentett a Bizottságnak. Épp ellenkezőleg, az Olasz Köztársaság fenntartotta magának a lehetőséget, hogy az elkövetkező években növelje a juttatás összegét.

25 Az Olasz Köztársaság azon álláspontjának alátámasztása érdekében, mely szerint a 2004. évi támogatási program terjedelme független volt e program pénzügyi fedezetétől, azt állítja, hogy az említett programra rendelt költségvetést már 2005-ben 1 millió euróval növelték, anélkül hogy a Bizottság ezt bármilyen módon kifogásolta volna.

26 Következésképpen a Bizottság az Olasz Köztársaság szerint tévesen mérlegelte a jelen ügy tényállását, amikor úgy ítélte meg, hogy a kezdeti 10 millió euró összeg szerves részét képezte a 2004. évi támogatási programnak.

27 Másfelől a Bizottság e tévedés folytán több európai uniós jogi rendelkezést helytelenül alkalmazott, így többek között az EK 87. cikk (1) bekezdését, az EK 88. cikk (3) bekezdését, a 659/1999 rendelet 1. cikkének c) pontját, valamint a 794/2004 rendelet 4. cikkét.

28 A bejelentett intézkedés nem tekinthető a 2004. évi támogatási program módosításának, mivel az újabb juttatás csupán számviteli jellegű műveletet képezett, és semmilyen módon nem érintette az Olasz Köztársaság azon kötelezettségvállalásának és kötelezettségének mértékét, amelyet a tisztességtelen koreai versennyel szembesülő olasz hajógyárakkal szemben vállalt. Következésképpen a Bizottság tévedett, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a bejelentett intézkedés a 659/1999 rendelet 1. cikkének c) pontja értelmében vett új támogatást képezett.

29 Az említett juttatás valójában a 794/2004 rendelet 4. cikke értelmében vett, tisztán adminisztratív jellegű módosítást képezett. Az Olasz Köztársaság ezzel összefüggésben azt állítja, hogy a 2004. évi támogatási programhoz rendelt költségvetés növelésével sem e program alkalmazási feltételeit nem módosította, sem pedig e program időbeli hatályát nem terjesztette ki.

30 Az, hogy az olasz jogalkotó célszerűnek ítélte az újabb juttatás Bizottságnak történő bejelentését, nem releváns azon kérdés eldöntése szempontjából, hogy új támogatásról van-e szó, mivel valamely nemzeti rendelkezés nem élvezhet elsőbbséget az uniós szabályokhoz képest.

31 A Bizottság a jelen jogalap elutasítását kéri, lényegében azt állítva, hogy a 2004. évi támogatási programhoz rendelt 10 millió euró kezdeti költségvetés az említett program szerves részét képezte.

A Törvényszék álláspontja

32 Meg kell állapítani, hogy az Olasz Köztársaság által az első jogalap keretében felhozott valamennyi kifogás azon a feltételezésen alapul, mely szerint a Bizottság a 2004. évi jóváhagyó határozatban nem állapította meg, egyébként pedig nem is állapíthatta meg, hogy a 2004. évi támogatási program abban a formájában, ahogyan azt az Olasz Köztársaság bejelentette, 10 millió euró összegű pénzügyi felső határt tartalmazott volna. Ebből következik, hogy a bejelentett intézkedés, vagyis a 2008-ban nyújtott 10 millió euró összegű kiegészítő juttatás az Olasz Köztársaság szerint nem valamely létező támogatás módosítását képezi.

33 Az Olasz Köztársaság ezzel kapcsolatos állításai lényegében két érv mentén rendeződnek, amelyek közül az első az 1177/2002 rendelet sajátosságára, a másik pedig arra a módra épül, ahogyan az olasz hatóságok a nemzeti jogszabályokban meghatározták az 1177/2002 rendelet alkalmazására vonatkozó szabályokat.

34 Először is azon érvvel kapcsolatban, mely szerint az 1177/2002 rendelet nem tartalmazott semmilyen felső értékhatárt arra vonatkozóan, hogy az egyes tagállamok e rendelet alapján összesen milyen összegű állami támogatást nyújthatnak, meg kell állapítani, hogy az Olasz Köztársaság érvelésének két alapvető eleme nem helytálló.

35 Ezzel összefüggésben hangsúlyozni kell, hogy az 1177/2002 rendelet az EK 87. cikk (3) bekezdésének e) pontján alapul. Következésképpen az e rendelettel érintett támogatások csak egyik kategóriáját képezik azoknak a támogatásoknak, amelyek „a közös piaccal összeegyeztethetőnek tekinthetők". Az 1177/2002 rendelet 2. cikkének (1) bekezdése egyébként szinte szó szerint átveszi e szöveget.

36 Következésképpen, még ha az ilyen támogatások a közös piaccal összeegyeztethetőnek is tekinthetők, ebből nem következik, hogy szükségképpen azok (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-311/94. sz., IJssel-Vliet ügyben 1996. október 15-én hozott ítéletének [EBHT 1996., I-5023. o.] 26–28. pontját).

37 A Bizottság feladata ugyanis az EK 88. cikk (3) bekezdése alapján megvizsgálni, hogy e támogatások megfelelnek-e minden ahhoz szükséges feltételnek, hogy a közös piaccal összeegyeztethetőek legyenek. Ezt felidézi az 1177/2002 rendelet 3. cikke is, amely kifejezetten akként rendelkezik, hogy a szóban forgó támogatásokra az EK 88. cikk és a 659/1999 rendelet alkalmazandó.

38 Ezenkívül hangsúlyozni kell, hogy az 1177/2002 rendelet a Tanács által az EK 87. cikk (3) bekezdésének e) pontja alapján annak érdekében elfogadott intézkedések hosszú sorába illeszkedik, hogy megoldja azokat a versenyképességi és a túlkapacitással kapcsolatos problémákat, amelyekkel az Unió hajógyárai szembesültek. Ezek az intézkedések mindig kettős célt követtek, mégpedig egyrészt annak a versenybeli lemaradásnak a mérséklését, amely az európai hajógyárakat a nemzetközi versenytársaiktól elválasztja, másrészt pedig a Közösségen belüli méltányos és egységes versenyfeltételek biztosítását (lásd például a hajógyártás támogatásáról szóló, 1987. január 26-i 87/167/EGK irányelv [HL L 69., 55. o.] (2) és (6) preambulumbekezdését; a hajógyártás támogatásáról szóló, 1990. december 21-i 90/684/EGK irányelv [HL L 380., 27. o.] (5) és (9) preambulumbekezdését, valamint 4. cikkének (5) bekezdését, valamint a hajógyártás támogatásáról szóló, 1998. június 29-i 1540/98/EK rendelet [HL L 202., 1. o.] (3) és (6) preambulumbekezdését, valamint 3. cikkének (3) bekezdését).

39 Az eddigiekből következik, hogy az Olasz Köztársaság állításával ellentétben helyénvaló volt, hogy a Bizottság a 2004. évi támogatási program közös piaccal való összeegyeztethetőségének mérlegelésébe az Olasz Köztársaság által az említett program céljaira rendelt költségvetést is belefoglalja, mivel ez lehetővé tette számára a hajógyártás ágazatában fennálló, Közösségen belüli versenyfeltételek felügyeletét.

40 Másodszor eleve el kell utasítani azt az érvet, mely szerint a 2004. évi támogatási program ténylegesen kizárólag a 2004. február 2-i miniszteri rendeletből eredt, amely nem tartalmazott semmilyen költségvetési korlátot. A 2004. évi támogatási program jogi alapjának mérlegelése során ugyanis nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a magasabb szintű nemzeti jogszabályt, amelyet a 350/2003. sz. törvény képez, és amely felhatalmazást ad alacsonyabb szintű jogszabály – jelen esetben a 2004. február 2-i miniszteri rendelet – megalkotására.

41 Másfelől nem vitatott, hogy a 350/2003. sz. törvény – amely akként rendelkezett, hogy a támogatási program kezdeti költségvetése 10 millió euró – részét képezte azoknak az adatoknak, amelyeket az Olasz Köztársaság a 2004. évi jóváhagyó határozat meghozatalához vezető eljárás keretében a bizottsági vizsgálat céljából rendelkezésre bocsátott.

42 Ezzel összefüggésben meg kell állapítani, hogy nem fogadható el az Olasz Köztársaság azon érve, mely szerint a Bizottság a 2004. évi jóváhagyó határozatban nem tulajdonított semmilyen jelentőséget a 10 millió euró összegnek. Vitathatatlan, hogy a Bizottság a 2004. évi támogatási programot abban a formájában hagyta jóvá, ahogyan azt az Olasz Köztársaság bejelentette. Mint azt a jelen ítélet a fentiekben említette, és mint az egyébként a 2004. évi jóváhagyó határozat (11) preambulumbekezdéséből is kiderül, a 10 millió euró összegű kezdeti költségvetés részét képezte azoknak az adatoknak, amelyeket az Olasz Köztársaság mérlegelés céljából a Bizottság rendelkezésére bocsátott. A szóban forgó intézkedéshez kapcsolódó kísérőlevél ugyanis jelzi, hogy a költségvetés mind a 2004. év, mind pedig az elkülönített teljes összeg vonatkozásában 10 millió euróra korlátozódik.

43 Következésképpen az Olasz Köztársaság nem állíthatja megalapozottan, hogy a 2004. évi támogatási program céljára elkülönített kezdeti költségvetés nem volt releváns azon kérdés eldöntése szempontjából, hogy a bejelentett intézkedés új támogatást képezett-e vagy sem.

44 Ráadásul az, hogy az Olasz Köztársaság 2005-ben további 1 millió eurót rendelt a 2004. évi támogatási program költségvetéséhez, nem releváns annak eldöntése szempontjából, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban helyesen állapította-e meg, hogy a bejelentett intézkedés új támogatást képezett. Az Olasz Köztársaság által 2005-ben végrehajtott költségvetési kiegészítést ugyanis soha nem jelentették be a Bizottságnak, mindazonáltal pedig a 794/2004 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerinti azon eltérés alá tartozónak lehetett minősíteni, amely szerint a fennálló költségvetés legfeljebb 20%-os emelése nem tekinthető valamely létező támogatás módosításának.

45 Végül a teljesség kedvéért meg kell állapítani, hogy az állami támogatás közös piaccal való esetleges összeegyeztethetősége önmagában nem befolyásolhatja a létező támogatás módosításának fogalmát, ezáltal pedig azt a kötelezettséget, hogy azt az EK 88. cikk (3) bekezdése alapján előzetesen be kell jelenteni a Bizottságnak (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-71/04. sz. Xunta de Galicia ügyben 2005. július 21-én hozott ítéletének [EBHT 2005., I-7419. o.] 26–31. pontját). Következésképpen az, hogy az Olasz Köztársaság 2004-ben 20 millió euró teljes költségvetést is bejelenthetett volna, adott esetben pedig annak jóváhagyását is megkaphatta volna, nem befolyásolja azt a következtetést, mely szerint a Bizottság a bejelentett intézkedést megalapozottan minősíthette új támogatásnak.

46 Az eddigiekből következik, hogy téves a jelen jogalap alapját képező azon feltételezés, mely szerint a 2004. évi támogatási program független a 10 millió euró kezdeti költségvetéstől. Következésképpen nem kifogásolható a Bizottsággal szemben, hogy úgy ítélte meg, hogy a bejelentett intézkedés az olyan uniós jogi rendelkezések, mint a 659/1999 rendelet 1. cikkének c) pontja és a 794/2004 rendelet 4. cikke értelmében vett új támogatást képezett.

47 Az eddigiek alapján az első jogalapot el kell utasítani.

A második, az 1177/2002 rendelet megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

48 Az Olasz Köztársaság a Bizottság által a vitatott határozat (26) preambulumbekezdésében megfogalmazott azon állítást elemzi részletesen, mely szerint az 1177/2002 rendelet nem szolgálhatott a bejelentett intézkedés mérlegelésének jogi alapjaként, mivel e rendelet az említett intézkedés bejelentésének időpontjában már nem volt hatályban.

49 Az Olasz Köztársaság szerint az 502/2004 rendelettel módosított 1177/2002 rendelet 2–5. cikkének pontos értelmezéséből az következik, hogy az e rendeletben meghatározott hatályvesztési időpont, vagyis 2005. március 31-e kizárólag annyit jelent, hogy az ezen időpontot követően aláírt szerződések nem részesülhetnek az 1177/2002 rendelettel létrehozott rendszer előnyeiben. Ezzel szemben az említett rendelet egyik rendelkezéséből sem következik, hogy e rendelet 2005. március 31-e után már ne lenne alkalmazható azokra a szerződésekre, amelyeket ezen időpontot megelőzően szabályszerűen aláírtak. Épp ellenkezőleg, az 1177/2002 rendelet 2. cikkének (4) bekezdéséből az következik, hogy az említett rendelet alapján nyújtott támogatások kifizetése 2008. március 31-ig, illetve egyedi esetekben történő meghosszabbítás esetén egészen 2011. március 31-ig lehetséges.

50 Ezzel összefüggésben az Olasz Köztársaság emlékeztet arra, hogy a bejelentett intézkedést 2007. december 24-én fogadták el, és az 2008. január 1-jén lépett hatályba. Ezen intézkedésnek az volt a célja, hogy adminisztratív és számviteli szempontból lehetővé tegye a 2005. március 31-e előtt aláírt valamennyi hajóépítési szerződés vonatkozásában járó támogatások folyósítását. E szerződéseknek az 1177/2002 rendeletben meghatározott összes többi feltételt tiszteletben kellett tartaniuk, ideértve azt a feltételt is, mely szerint a leszállításnak a szerződés aláírását követő három éven belül meg kellett

történnie, kivéve, ha e határidőt az említett rendeletben meghatározott indokok valamelyike alapján három évvel meghosszabbítják. Következésképpen magától értetődő, hogy a bejelentett intézkedés az 1177/2002 rendelet pontos alkalmazását képezte, a Bizottság pedig tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott határozatban nem vette figyelembe az említett rendeletet. Az Olasz Köztársaság szerint e téves jogalkalmazás már önmagában indokolja a megtámadott határozat megsemmisítését.

51 Az Olasz Köztársaság visszautasítja a Bizottság azon érvét, mely szerint az 1177/2002 rendelet elfogadásához vezető versenykörnyezet a megtámadott határozat meghozatalának időpontjában már nem állt fenn. Ezzel összefüggésben először is azt állítja, hogy a Bizottság érve elfogadhatatlan, mivel az az 1177/2002 rendelet végrehajtásának lényeges korlátozását jelenti, és sem a megtámadott határozatban, sem pedig a 2004. évi jóváhagyó határozatban nem jelent meg.

52 Az Olasz Köztársaság másodszor azt állítja, hogy a Bizottság érve nem megalapozott, mivel a Bizottság nem csatolt semmilyen konkrét bizonyítékot, amely alátámaszthatná azt az állítást, mely szerint az Unió azon hajóépítő vállalkozásait, amelyek 2005. március 31-e előtt kötöttek szerződéseket, 2008-ban e szerződéseket illetően már nem érintették hátrányosan a koreai dömpingből eredő következmények.

53 A Bizottság vitatja az Olasz Köztársaság érveit.

A Törvényszék álláspontja

54 E jogalap kapcsán azt a kérdést kell eldönteni, hogy az 1177/2002 rendelet a hatályvesztésének időpontját, vagyis 2005. március 31-ét követően alkalmazható-e a bejelentett intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségének mérlegelése érdekében.

55 Nem vitatott, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban úgy ítélte meg, hogy az 1177/2002 rendelet nem szolgálhat a bejelentett intézkedés mérlegelésének jogi alapjaként, mivel 2005. március 31-én hatályát vesztette (a megtámadott határozat (11), (25) és (26) preambulumbekezdése).

56 Átmeneti rendelkezések hiányában valamely jogszabály időbeli hatálya kapcsán a hatásköri szabályokat jelen esetben meg kell különböztetni az anyagi jogi szabályoktól.

57 Az uniós intézmények hatáskörére vonatkozó szabályokkal kapcsolatban az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a valamely aktus jogi alapját képező és az uniós intézményt az adott aktus meghozatalára felhatalmazó rendelkezésnek ezen aktus elfogadásakor hatályosnak kell lennie (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-269/97. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 2000. április 4-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-2257. o.] 45. pontját).

58 Jelen esetben az EK 88. cikk képezi azt a jogi alapot, amely a Bizottság számára hatáskört biztosít az állami támogatásokkal kapcsolatos határozatok elfogadására, valamint 1968 óta állandó jelleggel felhatalmazza a Bizottságot, hogy az EK 87. cikkre tekintettel döntsön a támogatási intézkedések közös piaccal való összeegyeztethetősége tárgyában.

59 Az anyagi jogi szabályok a hatálybalépésüktől kezdve irányadók a korábbi jogszabály hatálya alatt keletkezett tényállások valamennyi jövőbeli hatására. Következésképpen az anyagi jogi szabályok nem alkalmazhatók a hatálybalépésüket megelőzően keletkezett hatásokra, hacsak nem teljesülnek a visszaható hatályú alkalmazásuk alapjául szolgáló kivételes feltételek (lásd ebben az értelemben a Bíróság 68/69. sz. Brock-ügyben 1970. április 14-én hozott ítéletének [EBHT 1970., 171. o.] 6. pontját; a C-162/00. sz. Pokrzeptowicz-Meyer ügyben 2002. január 29-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-1049. o.] 49. pontját, valamint a C-74/00. P. és C-75/00. P. sz., Falck és Acciaierie di Bolzano kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. szeptember 24-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-7869. o.] 119. pontját; a Törvényszék T-435/04. sz., Simões Dos Santos kontra OHIM ügyben 2007. február 14-én hozott ítéletének [EBHT-KSZ 2007., I-A-2-61. o. és II-A-2-427. o.] 100. pontját, valamint a T-25/04. sz., González y Díez kontra Bizottság ügyben 2007. szeptember 12-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-3121. o.] 70. pontját).

60 Ami a bejelentett és nem folyósított támogatásokat illeti, az állami támogatások ellenőrzése uniós rendszerének keretében az az időpont, amelyben a tervezett támogatás hatásai megnyilvánulnak, azzal az időponttal esik egybe, amelyben a Bizottság elfogadja az említett támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségének kérdését eldöntő határozatát. Az állami támogatások összeegyeztethetőségének értékelésére vonatkozó, a bizottsági határozat meghozatalának időpontjában hatályos jogszabályok, elvek és szempontok ugyanis főszabály szerint úgy tekinthetők, mint amelyek jobban megfelelnek a versenykörnyezetnek (a Bíróság C-334/07. P. sz., Bizottság kontra Freistaat Sachsen ügyben 2008. december 11-én hozott ítéletének [EBHT 2008., I-9465. o.] 50–53. pontja). Mindez annak tudható be, hogy a kérdéses támogatás a közös piacon legkorábban csak abban az időpontban keletkeztet valódi előnyöket vagy hátrányokat, amelyben a Bizottság dönt arról, hogy azt engedélyezi-e vagy sem.

61 Ezzel szemben az előzetes bejelentés nélkül, jogellenesen folyósított támogatásokra azokat az anyagi jogi szabályokat kell alkalmazni, amelyek a támogatás folyósításának időpontjában voltak hatályban, mivel az ilyen támogatás által keletkeztetett előnyök és hátrányok abban az időszakban tárgyiasultak, amelynek során a kérdéses támogatást folyósították (a Törvényszék T-348/04. sz., SIDE kontra Bizottság ügyben 2008. április 15-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-625. o.] 58–60. pontja).

62 A fentiekből következik, hogy jelen esetben nem kifogásolható a Bizottsággal szemben, hogy nem alkalmazta az 1177/2002 rendeletet, mivel a tervezett támogatást bejelentették, és nem folyósították. A bejelentett intézkedés tényleges előnyei és hátrányai ugyanis a megtámadott határozat meghozatala előtt nem érvényesülhettek a közös piacon, amely határozatot a Bizottság az 1177/2002 rendelet hatályvesztésének időpontja, vagyis 2005. március 31-e után fogadta el.

63 Az az érv, mely szerint az 1177/2002 rendelet 4. cikke akként rendelkezett, hogy e rendeletet a 2005. március 31-e előtt kötött szerződésekre kell alkalmazni, nem kérdőjelezi meg azt a következtetést, mely szerint az 1177/2002 rendeletet a bejelentett intézkedésre nem lehetett alkalmazni. Az 1177/2002 rendelet 4. cikke ugyanis – az e rendelet 2. cikkében foglaltaknak megfelelően – meghatározza azokat az anyagi jogi feltételeket, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy a Bizottság e rendelet alapján a szóban forgó támogatást a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozatot hozhasson. Az említett rendelet időbeli hatályára ugyanakkor e rendelet 5. cikke, valamint a fenti 57–60. pontban kifejtett elvek irányadók.

64 Kétségtelen, hogy az, hogy a bejelentett és nem folyósított támogatások esetében alkalmazandó anyagi jogi rendelkezéseket meghatározó időpont az említett támogatás [közös piaccal való] összeegyeztethetőségét elbíráló bizottsági határozat meghozatalával esik egybe, azt eredményezi, hogy a Bizottság a bejelentett támogatási intézkedés vizsgálatára fordított idő megfelelő alakításával elérheti, hogy olyan anyagi jogi rendelkezést alkalmazzon, amely csak az említett intézkedés Bizottságnak történő bejelentése után lépett hatályba. Ugyanakkor ez az eset – amely jelenleg végeredményben nem áll fenn, mivel a bejelentett intézkedést az 1177/2002 rendelet hatályvesztését követően jelentették be – nem indokolhatja az eltérést attól az elvtől, mely szerint az új anyagi jogi szabályok a hatálybalépésüktől kezdve irányadók a korábbi jogszabály hatálya alatt keletkezett tényállások valamennyi jövőbeli hatására.

65 Ezzel összefüggésben meg kell állapítani, hogy a Bizottság azon lehetőségét, hogy akár az új, akár a korábbi szabály alkalmazása mellett döntsön, behatárolja és kiegyensúlyozza egyrészt az, hogy a tagállamok a támogatási intézkedések bejelentésének időpontjával kapcsolatban diszkrecionális jogkörrel rendelkeznek, másrészt pedig az, hogy a 659/1999 rendelet 4. cikke a gondos ügyintézés elvével összhangban azt a kötelezettséget támasztja a Bizottsággal szemben, hogy körültekintően járjon el (lásd ebben az értelemben és analógia útján a Törvényszék T-176/01. sz., Ferriere Nord kontra Bizottság ügyben 2004. november 18-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3931. o.] 62. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

66 Az, hogy a tagállamok az 1177/2002 rendelet alkalmazásából származó előnyökben való részesüléshez még az említett rendelet hatályvesztése előtt, valamint azt megelőzően kötelesek voltak bejelenteni a tervezett támogatási intézkedéseket, hogy a támogatásra jogosult valamennyi szerződést aláírták volna, nem kérdőjelezheti meg az anyagi jogi rendelkezések időbeli hatályát szabályozó elveknek az állami támogatások ellenőrzésének uniós rendszerére történő alkalmazását. Az állami támogatási intézkedések előzetes ellenőrzése rendszerének szerves része ugyanis, hogy a bejelentéseknek szükségképpen tartalmazniuk kell a tervezett támogatások teljes összegére vonatkozó becsléseket. Ez különösen érvényes az olyan működési támogatásokra irányuló intézkedés esetében, mint amilyenek a jelen ügynek is tárgyát képezik.

67 Tekintettel az eddigiekre, valamint arra, hogy nincsenek az 1177/2002 rendelet időbeli hatályát kiterjesztő átmeneti rendelkezések, a második jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A harmadik, az EK 87. cikk, az EK 88. cikk és az EK 253. cikk megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

68 Az Olasz Köztársaság azt állítja, hogy még abban az esetben is, ha a bejelentett intézkedést új támogatásnak kell tekinteni, mivel az nem tartozik az 1177/2002 rendelet hatálya alá, a Bizottság megsértette az EK 87. cikk (2) és (3) bekezdését, valamint az EK 88. cikk (3) bekezdését, amennyiben a megtámadott határozatban elmulasztotta ténylegesen megvizsgálni, hogy a bejelentett intézkedést a közös piaccal összeegyeztethetőnek lehetett-e tekinteni az EK 87. cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt derogációk valamelyike, különösen pedig az EK 87. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában meghatározott derogációk alapján.

69 A Bizottság ugyanis azt állapította meg, hogy a bejelentett intézkedés önmagában amiatt összeegyeztethetetlen volt a közös piaccal, hogy az 1177/2002 rendelet hatályát vesztette, valamint ez az intézkedés a fenti 12. pontban hivatkozott, a hajógyártáshoz nyújtott állami támogatás keretszabályának 3.1. és 3.2. szakasza szerinti esetek egyike alá sem tartozott.

70 Az Olasz Köztársaság szerint az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a Bizottságnak mindig hivatalból vizsgálnia kell, hogy a támogatás adott esetben az EK 87. cikk (2) és (3) bekezdése alapján összeegyeztethető-e a közös piaccal, kivéve az olyan magától értetődő körülmények fennállását, amelyek mellett a szóban forgó támogatási rendszer igazolása semmilyen módon nem lehetséges. Ez utóbbi eset az Olasz Köztársaság szerint jelen esetben nem áll fenn, mivel a bejelentett intézkedés kizárólag olyan támogatási program refinanszírozásából állt, amely már összeegyeztethetőnek bizonyult a közös piaccal, és amelynek minden egyéb feltétele változatlan maradt.

71 Mindazonáltal az Olasz Köztársaság hozzáteszi, hogy a közigazgatási eljárás során megkísérelte felhívni a Bizottság figyelmét arra, hogy a bejelentett intézkedés szükséges volt ahhoz, hogy versenyszempontból egyenlő helyzetbe kerüljenek mindazok a gazdasági szereplők, akik a támogatásban részesülhetnek. Az Olasz Köztársaság azt is hangsúlyozza, hogy támogatás hiányában az is előfordulhatott volna, hogy be kell zárni a hajógyárakat. A Bizottság ugyanakkor a megtámadott határozatban e felvetésekre nem adott semmilyen megfelelő választ.

72 Másfelől az Olasz Köztársaság azt kéri a Törvényszéktől, hogy maga vizsgálja meg a bejelentett intézkedést, és azt nyilvánítsa a közös piaccal összeegyeztethetőnek.

73 Ezenkívül az Olasz Köztársaság a fenti 68–71. pontokban kifejtettekkel azonos okokból azt állítja, hogy a megtámadott határozat (26) preambulumbekezdésében ismertetett indokolás elégtelen, ami az Olasz Köztársaság szerint az EK 253. cikk megsértésével egyenlő. Ezzel összefüggésben az Olasz Köztársaság utal arra az ítélkezési gyakorlatra, mely szerint a Bizottság az indokolási kötelezettségének tiszteletben tartása érdekében konkrét, nem pedig általános körülményeket köteles előadni.

74 Végül az Olasz Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott határozat azért is sérti az indokolási kötelezettséget, mert a Bizottság a bejelentett intézkedés vizsgálatára szorítkozott, anélkül hogy az elemzésében figyelembe vette volna a 2004. évi támogatási programot, amelyre a bejelentett intézkedés utalt.

75 A Bizottság e jogalap elutasítását kéri.

A Törvényszék álláspontja

76 Elöljáróban: elfogadhatatlanként el kell utasítani az Olasz Köztársaság arra irányuló kérelmét, hogy a Törvényszék állapítsa meg, hogy a bejelentett intézkedés összeegyeztethető a közös piaccal. Mivel ugyanis az EK 230. cikk alapján lefolytatott bírósági felülvizsgálat kizárólag a megtámadott határozat jogszerűségére vonatkozik, e felülvizsgálat nem vezethet ahhoz, hogy a Törvényszék megváltoztassa a megtámadott határozatot, vagy az e határozat helyébe lépő új határozatot hozzon (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-487/06. P. sz., British Aggregates kontra Bizottság ügyben 2008. december 22-én hozott ítéletének [EBHT 2008., I-10505. o.] 141. pontját). Ebből következik, hogy jelen esetben a Törvényszéknek arra kell szorítkoznia, hogy a megtámadott határozat jogszerűségét az Olasz Köztársaság által e határozat ellen pontosan előterjesztett kifogások keretei között vizsgálja.

77 Mindezek után, amennyiben a fenti kérelmet akként kell értelmezni, hogy az arra irányul, hogy a Törvényszék semmisítse meg a megtámadott határozatot azon az alapon, hogy e határozat sérti az egyenlő bánásmód és a bizalomvédelem elvét, e kérelmet a Törvényszék a negyedik jogalap mérlegelése keretében vizsgálja meg.

78 Azon kifogással kapcsolatban, mely szerint a megtámadott határozat (26) preambulumbekezdésének elégtelen az indokolása, emlékeztetni kell, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 253. cikkben előírt indokolásnak igazodnia kell a szóban forgó jogi aktus természetéhez, és világosan és egyértelműen ki kell fejtenie a jogi aktust megalkotó intézmény érvelését úgy, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, és a bíróság felülvizsgálatot gyakorolhasson. Az indokolási kötelezettséget az adott ügy körülményei alapján kell értékelni, többek között a jogi aktus tartalma, a felhozott indokok jellege, valamint a címzetteknek vagy egyéb, a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett személyeknek a magyarázatokhoz fűződő érdekei alapján. Az indokolásnak nem kell megjelölnie az összes vonatkozó ténybeli és jogi elemet, mivel azt, hogy a jogi aktus indokolása megfelel-e az EK 230. cikkben felsorolt követelményeknek, nem csupán a szövege, hanem a háttere, valamint az érintett tárgyra vonatkozó jogszabályok összessége alapján kell

megítélni (lásd a Bíróság C-341/06. P. és C-342/06. P. sz., Chronopost/UFEX és társai egyesített ügyekben 2008. július 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2008., I-4777. o.] 88. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

79 Jelen esetben meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat (11), valamint (25)–(35) preambulumbekezdésében tett megállapításokat figyelembe véve mind az Olasz Köztársaságnak, mind pedig a Törvényszéknek módjában áll megérteni a Bizottság által levezetett, a bejelentett intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségének vizsgálatára irányuló okfejtést. A megtámadott határozat (11) és (26) preambulumbekezdéséből ugyanis kitűnik, hogy a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az 1177/2002 rendelet 2005. március 31-én hatályát vesztette, és a bejelentett intézkedésre nem volt irányadó. A Bizottság a megtámadott határozat (29) és (30) preambulumbekezdésében mellőzte a bizalomvédelem és az egyenlő bánásmód elvének mint irreleváns elveknek az alkalmazását, mégpedig azzal az indokkal, hogy a 2004. évi jóváhagyó határozatban ő nem nyújtott semmilyen biztosítékot arra, hogy a 2004. évi támogatási program céljára rendelt költségvetést esetlegesen és utólag növelni lehet. Végül a megtámadott határozat (31) és azt követő preambulumbekezdéseiben a Bizottság részletesen kifejtette azokat az indokokat, amelyek alapján úgy ítélte meg, hogy az Olasz Köztársaság által hivatkozott ítélkezési gyakorlat a jelen esetben nem volt irányadó.

80 A fenti 78. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel, továbbá figyelembe véve a megtámadott határozat (11) és (25)–(35) preambulumbekezdését, valamint azt, hogy jelen esetben az Olasz Köztársaság feladata volt annak bizonyítása, hogy a bejelentett intézkedés összeegyeztethető volt a közös piaccal (lásd az alábbi 83–85. pontot), az indokolás elégtelenségére alapított kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.

81 Megalapozatlanként el kell utasítani azt az állítást is, mely szerint a Bizottság a bejelentett intézkedés vizsgálatára szorítkozott, anélkül hogy az elemzését a 2004. évi támogatási programra is kiterjesztette volna. A megtámadott határozatból kitűnik, hogy a Bizottság ténylegesen úgy ítélte meg, hogy a 10 millió euró összegű kezdeti

költségvetés a 2004. évi támogatási program szerves részét képezte, hiszen a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy e költségvetés növelése létező támogatás módosítását képezte (a megtámadott határozat (7)–(9), valamint (11) preambulumbekezdése). Mivel e kifogást úgy kell értelmezni, hogy az az említett következtetést vitatja, meg kell állapítani, hogy a Törvényszék e következtetést az első jogalap vizsgálata keretében már helybenhagyta.

82 Megalapozatlanként el kell utasítani azt a kifogást is, mely szerint a Bizottság tévesen járt el, amikor elmulasztotta megvizsgálni, hogy a bejelentett intézkedést a közös piaccal összeegyeztethetőnek lehetett-e tekinteni az EK 87. cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt derogációk valamelyike, különösen pedig az EK 87. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában meghatározott derogációk alapján.

83 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis, amikor a Bizottság úgy dönt, hogy megindítja az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást, a tagállamnak és az állami támogatás potenciális kedvezményezettjének a feladata, hogy előterjesszék azokat az érveiket, amelyek bizonyíthatják, hogy a támogatási szándék megfelel a Szerződés alkalmazásában előírt kivételeknek, mert a hivatalos vizsgálati eljárás célja éppen az, hogy a Bizottság megismerje az ügy összes körülményeit. Jóllehet a Bizottság a hivatalos eljárás megindításakor köteles egyértelműen megfogalmazni a támogatás [közös piaccal való] összeegyeztethetőségével kapcsolatos kételyeit annak érdekében, hogy a tagállam és az érdekeltek a lehető legjobban kifejthessék az azokkal szembeni érveiket, ez nem változtat azon, hogy a támogatást kérőnek kell eloszlatnia e kételyeket, és neki kell bizonyítania, hogy a támogatási szándék megfelel a támogatásnyújtás feltételeinek (lásd a fenti 65. pontban hivatkozott Ferriere Nord kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 93. és 94. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

84 Továbbra is a fenti ítélkezési gyakorlat szerint, jóllehet az EK 88. cikk (2) bekezdése a Bizottság kötelezettségévé teszi, hogy a határozatának meghozatala előtt szerezze be az információkat az érdekelt felektől, e cikk nem tiltja meg a Bizottságnak, hogy ilyen információk hiányában megállapítsa, hogy a támogatás összeegyeztethetetlen a közös piaccal. Különösen nem kifogásolható a Bizottsággal szemben, hogy nem vette figyelembe azokat az esetleges ténybeli vagy jogi körülményeket, amelyeket a közigazgatási eljárás során rendelkezésére bocsáthattak volna, ám ezt nem tették meg, mivel a Bizottság nem köteles hivatalból és feltételezések alapján vizsgálni, hogy milyen bizonyítékokat bocsáthattak volna a rendelkezésére (lásd a Törvényszék T-109/01. sz.,

Fleuren Compost kontra Bizottság ügyben 2004. január 14-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-127. o.] 48. és 49. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

85 Mivel az állami támogatások tárgyában hozott határozat jogszerűségét azokra az információkra tekintettel kell vizsgálni, amelyek a határozat meghozatalának időpontjában a Bizottság rendelkezésére állhattak, az uniós bíróság előtt senki nem hivatkozhat olyan körülményekre, amelyeket az EK 88. cikk szerinti, pert megelőző eljárás során nem terjesztettek elő (lásd ebben az értelemben a fenti 84. pontban hivatkozott Fleuren Compost kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 51. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

86 Jelen esetben a Bizottság a megtámadott határozat (26) és (27) preambulumbekezdésében megállapította, hogy az Olasz Köztársaság a közigazgatási eljárás során a bejelentett intézkedés engedélyezése iránti kérelmének alátámasztása érdekében az 1177/2002 rendeletre, valamint a bizalomvédelem és az egyenlő bánásmód elvére hivatkozott. Másfelől a megtámadott határozat (25)–(36) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a Bizottság ténylegesen megvizsgálta és elutasította az Olasz Köztársaság által ezzel kapcsolatban előterjesztett érveket és ítélkezési gyakorlatot.

87 A Törvényszék a tárgyaláson felhívta az Olasz Köztársaságot, hogy pontosítsa azokat a további releváns adatokat, amelyeket a közigazgatási eljárás során állítása szerint a Bizottság elé terjesztett, és amelyek vizsgálatát a Bizottság megtagadta. Márpedig meg kell állapítani, hogy az Olasz Köztársaság nem tudott egyéb érveket előadni, mint azokat, amelyeket a Bizottság a megtámadott határozatban megvizsgált és elutasított.

88 Az eddigiekre tekintettel a harmadik jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A negyedik, a bizalomvédelem és az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

89 Az Olasz Köztársaság azt állítja hogy, még ha fel is tételezzük, hogy a bejelentett intézkedés összeegyeztethetetlen volt a közös piaccal, az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a Bizottságnak azt a bizalomvédelem és az egyenlő bánásmód elve alapján jóvá kellett volna hagynia.

90 Mivel ugyanis a 2004. évi jóváhagyó határozat nem tulajdonított semmilyen jelentőséget a hajógyárak javát szolgáló támogatások céljára rendelt költségvetésnek, az Olasz Köztársaság és a támogatási program végső kedvezményezettjei megalapozottan számíthattak arra, hogy a Bizottság jóváhagyja a bejelentett intézkedést, hiszen ez az intézkedés a 2004. évi támogatási programba illeszkedett, mivel kizárólag annyit tett, hogy növelte a teljes költségvetést, anélkül hogy az említett program alkalmazási feltételeit egyébként módosította volna.

91 A Bizottság az Olasz Köztársaság szerint az egyenlő bánásmód elvét is megsértette, mivel a megtámadott határozatból az következik, hogy egyes hajógyárak nem részesülhettek a támogatási programban, annak ellenére, hogy a támogatási program tényleges kedvezményezettjeivel azonos ténybeli és jogi helyzetben voltak.

92 Az Olasz Köztársaság a bejelentett intézkedéssel éppen az egyenlő bánásmód elvét igyekezett helyreállítani. Azért növelte a szóban forgó támogatási program céljára rendelt költségvetés teljes összegét, hogy a nem megfelelő pénzügyi háttér miatt egy olyan gyár sem veszítse el a támogatáshoz való jogát, amely az említett támogatási program alapján támogatásra jogosult hajóépítési szerződést kötött.

93 A Bizottság e jogalap elutasítását kéri.

A Törvényszék álláspontja

94 Elöljáróban hangsúlyozni kell, hogy a Törvényszék a fenti 42. pontban már megcáfolta azt a feltételezést, amelyen az Olasz Köztársaság jogalapja részben alapul, vagyis azt, hogy a 2004. évi jóváhagyó határozat nem tulajdonított semmilyen jelentőséget a hajógyárak javát szolgáló támogatások céljára rendelt költségvetésnek.

95 Következésképpen nem lehet helyt adni annak az állításnak, mely szerint a Bizottság megsértette a bizalomvédelem elvét, mivel az érintett intézménytől származó konkrét biztosítékok hiányában senki nem hivatkozhat a bizalomvédelem elvének megsértésére (a Törvényszék T-273/01. sz., Innova Privat-Akademie kontra Bizottság ügyben 2003. március 19-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-1093. o.] 26. pontja).

96 Mindezek után meg kell állapítani, hogy az 1177/2002 rendelet sem olyan rendelkezéseket nem tartalmaz, amelyek mentesítenék a tagállamokat az EK 88. cikk (3) bekezdése szerinti bejelentési kötelezettségük alól, sem pedig olyan rendelkezéseket, amelyek módosítanák az ehhez kapcsolódó fogalmakat, így például a létező támogatás módosításának fogalmát. Épp ellenkezőleg, e rendelet kimondja, hogy az alkalmazása során tiszteletben kell tartani az EK 88. cikkben és a 659/1999 rendeletben foglalt rendelkezéseket. Következésképpen a 2004. évi jóváhagyó határozat, amely az 1177/2002

rendeleten alapul, semmiképpen nem keletkeztethet azon túlmutató jogos bizalmat, amelyet az említett határozat kifejezetten tartalmaz, vagyis hogy az Olasz Köztársaságnak összesen 10 millió euró összegben engedélyezi a támogatások nyújtását.

97 Az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított érvvel kapcsolatban hangsúlyozni kell, hogy ez az érv nyilvánvalóan megalapozatlan. Az, hogy az 1177/2002 rendelet nem alkalmazható a bejelentett intézkedésre, jogszabályi előírásból következik, nem pedig mérlegelési jogkör gyakorlásának eredménye. Következésképpen az az ok, amely miatt a bejelentett intézkedéssel érintett szerződések az 1177/2002 rendelet jogcímén nem részesülhetnek támogatásban, kizárólag ugyanezen rendelet átmeneti jellegéhez, valamint ahhoz kapcsolódik, hogy az Olasz Köztársaság nem jelentette be a szóban forgó intézkedést oly módon, hogy a Bizottság az említett rendelet hatályvesztése előtt határozatot hozhasson.

98 Következésképpen a negyedik jogalapot el kell utasítani.

Az ötödik, a kontradiktórius eljárás elvének megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

99 Az Olasz Köztársaság azt kifogásolja, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban figyelembe vette a vitarendező testület 1177/2002 rendelettel kapcsolatos ajánlását, anélkül hogy e tekintetben az olasz hatóságokkal előzetesen, a közigazgatási eljárás

során kontradiktórius vitát folytatott volna. Következésképpen az Olasz Köztársaság szerint a Bizottság nem alapíthatta volna a határozatát a vitarendező testület előtti eljárásra és annak eredményeire. Az, hogy az Olasz Köztársaság a közigazgatási eljárás során felvetette a vitarendező testület előtti eljárás kérdését, irreleváns, mivel ezt csak a teljesség kedvéért tette, annak hangsúlyozása érdekében, hogy ezen eljárásnak nincs felfüggesztő hatálya sem az 1177/2002 rendelet alkalmazására, sem pedig a bejelentett intézkedésre.

100 A Bizottság e jogalap elutasítását kéri.

A Törvényszék álláspontja

101 Emlékeztetni kell arra, hogy az Olasz Köztársaság a 2008. július 7-i levelében jelezte a Bizottságnak, hogy véleménye szerint a vitarendező testület előtti, az 1177/2002 rendeletre vonatkozó eljárás nem akadályozhatja meg, hogy azok a hajógyárak, amelyek az említett eljárás befejezése előtt támogatás iránti kérelmet nyújtottak be, az 1177/2002 rendelet és a 2004. évi támogatási program jogcímén támogatásban részesüljenek.

102 A Bizottság a megtámadott határozat (35)–(37) preambulumbekezdésében foglalt állást a fenti állítással kapcsolatban. Ezzel összefüggésben megállapította, hogy az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az 1177/2002 rendeletet a lehető legteljesebb mértékben azon kötelezettségek fényében kell értelmezni, amelyek a WTO keretei között a Közösségre hárulnak. Ezt követően megállapította, hogy a vitarendező testület előtti eljárás eredményeképpen – amely eljárásra az Olasz Köztársaság a 2008. július 7-i levelében hivatkozott – a vitarendező testület 2005. június 20-án arra a következtetésre jutott, hogy az 1177/2002 rendelet és az azt alkalmazó különböző nemzeti rendszerek sértik a WTO szabályait. A Bizottság ezt követően megállapította, hogy a Közösség 2005. július 20-án tájékoztatta a WTO-t, hogy az 1177/2002 rendelet 2005. március 31-én hatályát vesztette, a tagállamok tehát a továbbiakban már nem

nyújthatnak támogatást e rendelet jogcímén. A Bizottság ezzel kapcsolatban arra a következtetésre jutott, hogy a WTO-hoz intézett közlemény a Közösség által a WTO-val szemben tett kötelezettségvállalást képezett arra nézve, hogy a továbbiakban nem alkalmazza az 1177/2002 rendeletet.

103 E körülmények alapján nem kifogásolható a Bizottsággal szemben, hogy megsértette volna a kontradiktórius eljárás elvét. Épp ellenkezőleg, a Bizottság azáltal, hogy válaszolt az Olasz Köztársaság egyik állítására, tiszteletben tartotta a védelemhez való jogot, különösen az Olasz Köztársaság meghallgatáshoz való jogát. Az, hogy e válasz azt a következtetést tartalmazta, amelyet a Bizottság a vitarendező testület előtti eljárás eredményéből vont le, nem cáfolja e megállapítást, mivel maga az Olasz Köztársaság érintette a 2008. július 7-i levelében azt a kérdést, hogy az említett eljárás milyen hatással van az 1177/2002 rendelet alkalmazására.

104 Az ötödik jogalapot tehát el kell utasítani.

A hatodik, arra alapított jogalapról, hogy a Bizottság a bejelentett intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségének mérlegelése során figyelembe vette a WTO szabályait

A felek érvei

105 Az Olasz Köztársaság e jogalappal azt állítja, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a bejelentett intézkedés WTO szabályaival való összeegyeztethetőségét mérlegelte. A Bizottság ugyanis az EK 88. cikk (3) bekezdése szerinti, a jelen ügy tárgyát képezőhöz hasonló állami támogatási szándék mérlegelése során nem alapíthatta volna az értékelését egyéb szempontokra, mint amelyek az EK 87. cikkben szerepelnek.

106 Az Olasz Köztársaság azt is hangsúlyozza, hogy azt a kérdést, hogy valamely támogatási program potenciálisan összeegyeztethetetlen-e a WTO szabályaival, a Bíróságnak kell eldöntenie az EK 226. cikk szerinti eljárás keretében.

107 Az Olasz Köztársaság szerint az eddigiekből következik, hogy a Bizottság azáltal, hogy a bejelentett intézkedés WTO szabályaival való összeegyeztethetőségét mérlegelte, túllépte a hatáskörét, továbbá megsértette az EK 88. cikk (3) bekezdését, valamint az EK 87. cikket és az EK 226. cikket.

108 A Bizottság vitatja azt az állítást, mely szerint a bejelentett intézkedésnek a WTO szabályaival való összeegyeztethetőségét mérlegelte volna.

A Törvényszék álláspontja

109 Meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat (26) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a bejelentett intézkedés összeegyeztethetetlen volt a közös piaccal, tekintettel egyrészt arra, hogy az 1177/2002 rendelet hatályát vesztette, másrészt pedig arra, hogy nem volt más olyan jogi alap, amelyre összeegyeztethetőséget megállapító határozatot lehetett volna alapítani.

110 A Bizottság a megtámadott határozat (37) preambulumbekezdésében – az Olasz Köztársaság által előadott, a megtámadott határozat (35) preambulumbekezdésében ismertetett érvre adott válaszként – kifejtette, hogy a Közösség 2005. július 20-án arról tájékoztatta a WTO-t, hogy az 1177/2002 rendelet 2005. március 31-én hatályát vesztette, a tagállamok tehát e rendelet jogcímén már nem nyújthatnak támogatásokat. A Bizottság ezzel kapcsolatban megállapította, hogy a WTO-hoz intézett közlemény a Közösség által a WTO-val szemben tett kötelezettségvállalást képezett arra nézve, hogy a továbbiakban nem alkalmazza az 1177/2002 rendeletet.

111 Következésképpen a megtámadott határozat (26) és (37) preambulumbekezdésének együttes értelmezéséből kiderül, hogy a Bizottság e határozatban úgy ítélte meg, hogy a bejelentett intézkedés esetleges jóváhagyása mind a közös piaccal összeegyeztethetetlen lett volna, mind pedig ellentmondott volna a Közösség által a WTO-val szemben vállalt kötelezettségeknek, azzal, hogy a bejelentett intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetetlenségére vonatkozó következtetés elkülönült, önálló és időben korábbi mérlegelést képez a Közösségnek a WTO-val szemben fennálló felelősségére vonatkozó mérlegeléshez képest.

112 A fentiekből következik, hogy a felperes hatodik jogalapjának nem lehet helyt adni.

A hetedik, arra alapított jogalapról, hogy a megtámadott határozat a WTO-hoz intézett közleményen alapul

A felek érvei

113 Az Olasz Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott határozat jogsértő, amennyiben a WTO-hoz intézett azon közleményen alapul, amely kinyilvánítja, hogy a tagállamok nem nyújthatnak további támogatásokat az 1177/2002 rendelet jogcímén, mivel az 2005. március 31-én hatályát vesztette.

114 Ezzel kapcsolatban az Olasz Köztársaság először is azt állítja, hogy őt soha nem tájékoztatták a WTO-hoz intézett közleményről, ennek következtében pedig a Bizottság a megtámadott határozat meghozatala során e közleményt nem vehette volna figyelembe.

115 Az Olasz Köztársaság másodszor azt állítja, hogy az említett közlemény semmiképp nem tette lehetővé a Bizottság számára, hogy megtagadja a bejelentett intézkedés jóváhagyását. A WTO-hoz intézett közleménnyel ugyanis a Bizottság kizárólag azt

nyilvánította ki, hogy nem fogja meghosszabbítani az 1177/2002 rendeletet. Következésképpen a tagállamok arra kényszerültek, hogy a 2005. március 31-ét követően aláírt hajóépítési szerződések vonatkozásában ne nyújtsanak támogatásokat a vállalkozásoknak. Pedig a WTO-hoz intézett közlemény nem mentesítette a tagállamokat azon kötelezettségük alól, hogy tiszteletben tartsák a vállalkozások támogatáshoz való azon jogát, amelyet a 2005. március 31-e előtt aláírt szerződések alapján szereztek.

116 A Bizottság e jogalap elutasítását kéri.

A Törvényszék álláspontja

117 Hangsúlyozni kell, hogy a megtámadott határozat 1. cikke akként rendelkezik, hogy a bejelentett intézkedés nem hajtható végre, mivel az nem egyeztethető össze a közös piaccal.

118 Mint azt a fenti 111. pont kiemelte, a WTO-hoz intézett közleményre vonatkozó, a megtámadott határozatban megfogalmazott utalásnak nem volt más célja, mint az Olasz Köztársaság által megfogalmazott felvetésekre adott válaszként és a teljesség kedvéért egyértelművé tenni, hogy a bejelentett intézkedés esetleges jóváhagyása ezenkívül ellentmondott volna a Közösség által a WTO-val szemben vállalt kötelezettségeknek. A megtámadott határozat (26) preambulumbekezdéséből ugyanis kiderül, hogy a Bizottság azon következtetés megfogalmazása során, mely szerint a bejelentett intézkedés összeegyeztethetetlen volt a közös piaccal, semmilyen módon nem a WTO-hoz intézett közleményből indult ki.

119 Ebből következik, hogy a WTO-hoz intézett közleménynek semmiképp nem volt semmilyen hatása a megtámadott határozat rendelkező részére.

120 Meg kell tehát állapítani, hogy a hetedik jogalapnak sem lehet helyt adni.

121 Következésképpen a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

122 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az Olasz Köztársaság pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék az Olasz Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

Martins Ribeiro Papasavvas Wahl

Kihirdetve Luxembourgban, a 2011. február 3-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

Jogi háttér ..... II - 100

A jogvita előzményei ..... II - 104

Az eljárás és a felek kérelmei ..... II - 107

A jogkérdésről ..... II - 108

Az első, arra alapított jogalapról, hogy a Bizottság a bejelentett intézkedést tévesen minősítette új támogatásnak ..... II - 108

A felek érvei ..... II - 108

A Törvényszék álláspontja ..... II - 111

A második, az 1177/2002 rendelet megsértésére alapított jogalapról ..... II - 115

A felek érvei ..... II - 115

A Törvényszék álláspontja ..... II - 116

A harmadik, az EK 87. cikk, az EK 88. cikk és az EK 253. cikk megsértésére alapított jogalapról ..... II - 120

A felek érvei ..... II - 120

A Törvényszék álláspontja ..... II - 122

A negyedik, a bizalomvédelem és az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított jogalapról ..... II - 126

A felek érvei ..... II - 126

A Törvényszék álláspontja ..... II - 127

Az ötödik, a kontradiktórius eljárás elvének megsértésére alapított jogalapról ..... II - 128

A felek érvei ..... II - 128

A Törvényszék álláspontja ..... II - 129

A hatodik, arra alapított jogalapról, hogy a Bizottság a bejelentett intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségének mérlegelése során figyelembe vette a WTO szabályait ..... II - 130

A felek érvei ..... II - 130

A Törvényszék álláspontja ..... II - 131

A hetedik, arra alapított jogalapról, hogy a megtámadott határozat a WTO-hoz intézett közleményen alapul ..... II - 132

A felek érvei ..... II - 132

A Törvényszék álláspontja ..... II - 133

A költségekről ..... II - 134